

denne Lov om Tidsbegrænsning af Loven af 7. August 1914 bortfaldt Indseendet med Varepriserne. Dette er ikke rigtigt. Enhver, der læser Teksten i dette Lovforslag, vil jo se, at den Myndighed, som det vil blive nødvendigt for Ministeriet i Fremtiden at faa, kan ogsaa faas ad denne Vej, og det Indseende med Varepriserne, som vil blive nødvendigt, kan ogsaa faas ad denne Vej.

Den ærede Taler fra Bornholm opholdt sig i lang Tid ved nogle Foranstaltninger om Klude. Jeg skal lade ham beholde sine Klude og ikke komme ind paa at drøtte dette med ham, thi det siger jo slet ikke noget hverken for eller imod dette Lovforslag, der netop gaar ud paa at begrænse Tiden for Loven af 7. August 1914's Virksomhed og at lægge den Virksomhed, som bliver nødvendig i Fremtiden, over i Rigsdagens og Ministeriets Hænder. Det er Kærnen i Sagen, og alle lange Taler om, hvor nødvendigt det har været i Krigstiden at foretage den ene eller den anden Foranstaltning, beviser intet af det, som det ærede Medlem vil hævde.

Det ærede Medlem nævnedes, at vi maaske kunde komme i Kulvanskeligheder, og det ser jo ud til, at vi kan det. Men kan den højtærede Indenrigsminister ved Hjælp af Loven af 7. August 1914 skaffe et eneste Skib fyldt med Kul her til Landet ud over, hvad han kan faa ved at optræde i Fællesskab med Rigsdagen.

Den ærede sidste Taler henviste til, at Dyrtiden vilde ikke være til Ende til den Tid, her er nævnt. Nej, desværre, men Foranstaltninger mod Dyrtiden har vi jo væsentlig truffet ved særlig Lov, nemlig ved Loven om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, og selvfølgelig ogsaa ved Hjælp af Maksimalpriser; men Loven om kommunale Dyrtidsforanstaltninger vil formentlig, naar den nu om en Maanedstid udløber, blive efterfulgt af en lignende Lov, saaledes at Befolkningen ikke skal komme i Nød paa Grund af Dyrtiden. Og de Maksimalpriser, som det vil være nødvendigt at opretholde, vil selvfølgelig ogsaa blive opretholdt, naar Rigsdagen paa ny, saaledes som det her er foreslaaet, indtræder i den Myndighed, den havde forud for Loven af 7. August 1914, og Regeringen altsaa maa arbejde sammen med den.

Det ærede Medlem gik saa over til at tale om en eller anden Taler, der ude i Landet havde sagt, at vi skulde have Tip-Toppriser, selv om Smørret gik op i 30 Kr. pr. Pund o. s. v. Ja, hvad beviser det? Er der nogen, der her i Rigsdagen er staaet

op og har talt om, at saaledes skulde det være. Er der et eneste Medlem, der har arbejdet derfor? (Afbrydelse: Ja!) Jeg kender ikke noget Medlem her i Rigsdagen. (Afbrydelse: Schovelin, P. Th. Nielsen!) Ja, jeg kan ikke høre, hvad det er, Afbryderne siger. Jeg undrer mig over denne Afbrydelse, thi Lovforslaget gaar i hvert Fald ikke ud paa, at vi skal forøge Dyrtidens Virkninger; tværtimod gaar det ud paa, at vi skal medvirke til at begrænse dem.

Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik) talte om, at der ikke maatte ske nogen Skade, og der kunde ske Skade ved at sætte en Tidsbegrænsning for Gyldigheden af Loven af 7. August 1914. Men hvilken Skade kan der egentlig ske ved, at vi 14 Dage efter Præliminærfredens Indgaaelse ophæver denne Lov, naar alle Vanskelighederne saa lægges i Rigsdagens og i Ministeriets Hænder? Jeg forstaar ikke den Tale og kan derfor ikke give det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds noget Medhold.

Den højtærede Indenrigsminister talte om det bestaaendes Ret. Ja, jeg anerkender ikke, at Loven af 7. August 1914 har en saadan Ret, efter at Krigen er sluttet. Jeg mener, at naar Krigen er sluttet, hvad den er, og vi oven i Købet strækker os til at vente 14 Dage efter Præliminærfreden, kan Loven af 7. August 1914 aldeles ikke fastholdes i Kraft af det bestaaendes Ret.

Saa henviste den højtærede Indenrigsminister til, at Overenskomsten med Amerika endnu er bestaaende og muligvis ikke er ophævet ved Præliminærfredens Indgaaelse. Selvfølgelig maa Ministeriet uanset Loven af 7. August 1914 arbejde paa, at denne Overenskomst med Amerika bliver ændret. Det har Ministeriet jo ogsaa gjort, og jeg haaber, at det vedblivende vil arbejde paa, at den paa alle indskrænkende Punkter bliver ophævet. Det er Ministeriets Opgave, uanset om vi har Loven af 7. August 1914 eller ikke. Naar det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, vil det altid være muligt ved Rigsdagens Hjælp at imødegaa de Vanskeligheder, som fremdeles maatte bestaa.

Den højtærede Minister maanedes til Alvor og sagde, at dette her var ingen Leg. Nej, det er der heller ingen, der har tænkt paa, at det skulde være. Jeg mener ogsaa at det er en alvorlig Sag, men jeg mener rigtigt nok, at Sagen er saa klar og tydelig at man behøver ikke lang Tid til at spekulere paa, hvad der skal gøres. Den højtærede Minister mente, at kun i et Land der havde en Mand som det ærede Medlem